

- 14 дадохъ: И говори имъ споредъ съвѣтъ-  
тъ на млада-тъ и рече: Отецъ ми напра-  
ви тежкъ яремъ-тъ ви; но азъ ще при-  
ложъ на яремъ-тъ ви: отецъ ми вы на-  
каза съ бичеве; но азъ ще вы накажъ  
съ съ скорпий.
- 15 И не послуша царь-тъ людие-тъ; за-  
то <sup>а</sup>това нѣщо быде отъ Господа, за да  
испълни слово-то си, което Господъ <sup>а</sup>го-  
вори чрезъ Ахій Силонецъ-тъ на Геро-  
воама Наватовъ-тъ сынъ. И като видѣ  
всичкий Израиль че царь-тъ не ги по-  
слуша, отговорихъ людие-тъ на царя и  
рекохъ: <sup>а</sup>Какъвъ дѣлъ имамы ний въ Да-  
вида? никакво наслѣдіе <sup>н</sup>имамы въ Иес-  
еевъ-тъ сынъ: въ шатры-тъ си, Израй-  
лию: промысли сега, Давиде, за домъ-тъ  
си. И отиде Израиль въ шатры-тъ си.
- 17 <sup>а</sup>А за Израилевы-тъ сынове които живѣ-  
ехъ въ Иудини-тъ градове, Ровоамъ ца-  
руваше надъ тѣхъ.
- 18 И проводи царь Ровоамъ <sup>а</sup>Адорамъ,  
който бѣ надъ данъ-тъ: и бихъ го съ ка-  
менеи всичкий Израиль, и умръ. Заради  
това прибърза царь Ровоамъ да възлѣзе  
на колесницъ-тъ, за да побѣгне въ Іеру-  
салимъ. Така <sup>а</sup>отстѣпи Израиль отъ Да-  
видовъ-тъ домъ дори до тойзи день.
- 20 И когато чу всичкий Израиль че Геро-  
воамъ ся върнхъ, пратихъ та го повыка-  
хъ въ събрание-то, и направихъ го царь  
надъ всичкий Израиль: освѣнъ <sup>а</sup>Иудино-  
то племе другъ не послѣдова Давидовъ-  
тъ домъ.
- 21 И <sup>а</sup>като дойде Ровоамъ въ Іерусалимъ,  
събра всичкий Иудинъ домъ, и Вениа-  
миново-то племе, сто и осмдесетъ тысящи  
избранны ратници, за да направятъ бранъ  
противъ Израилевъ-тъ домъ, за да въз-  
върнхъ царство-то подъ Ровоама сынъ-  
тъ Соломоновъ. <sup>а</sup>Но слово Божіе быде  
къмъ Семайхъ чловѣка Божія, и рече:  
23 Говори на Ровоама Соломоновъ-тъ сынъ,  
царя Иудинъ, и на всичкий Иудинъ и Ве-  
наминовъ домъ, и на остатъкъ-тъ на  
24 людие-тъ и кажи: Така говори Господъ:  
Не възлѣзайте, нито правѣте бранъ про-  
тивъ братия-та си Израилевы-тъ сынове:  
върнѣте ся всякой въ домъ-тъ си; за-  
що-то <sup>а</sup>отъ мене станхъ това нѣщо. И послу-  
шахъ слово-то Господне, та ся върнххъ  
да си идѣтъ, споредъ слово-то Господне.
- 25 Тогазъ <sup>а</sup>съгради Іеровоамъ Сихемъ на  
горъ-тъ Ефремъ, и насели ся въ него:  
послѣ излѣзе отъ тамъ, та съгради <sup>а</sup>Фа-  
26 нуиль. И рече Іеровоамъ въ срдце-то

си: Сега ще ся върне царство-то въ Да-  
видовъ-тъ домъ: Ако тѣзи людие <sup>а</sup>възлѣ-  
затъ да приносятъ жертвы въ домъ-тъ  
Господень въ Іерусалимъ, тогазъ срдце-  
то на тѣзи людие ще ся обърне къмъ го-  
сподаря имъ Ровоама, Иудинъ-тъ царь, а  
мене ще убійтъ, и ще ся обърнхтъ  
къмъ Ровоама Иудинъ-тъ царь. И съвѣт-  
ова ся царь-тъ, и <sup>а</sup>направи двѣ златны те-  
леса, и рече имъ: Стига ви да вѣсхожда-  
те въ Іерусалимъ: <sup>а</sup>ето, богове-тъ ти, И-  
зрайло, които тя изведохъ изъ Египетъ-  
скъ-тъ земѣхъ. И тури единъ-тъ <sup>а</sup>идолъ  
въ <sup>а</sup>Вееиль, а другий-тъ тури <sup>а</sup>въ Данъ.  
30 И това нѣщо станхъ <sup>а</sup>грѣхъ; защото оти-  
вахъ людие-тъ дори до Данъ, за да ся  
31 <sup>а</sup>кланятъ прѣдъ единый-тъ. И направи <sup>а</sup>до-  
мове на високи-тъ мѣста, и <sup>а</sup>направи  
священници отъ най долины-тъ людие, кои-  
32 то не бѣхъ отъ Левини-тъ сынове. И  
направи Іеровоамъ празникъ въ осмый-  
тъ мѣсець, въ петнадесетый-тъ день на  
мѣсець-тъ, <sup>а</sup>както празникъ-тъ който  
става въ Іудъ, и приносѣше жертвъ на  
олтарь-тъ. Така направи въ Вееиль, и  
жертвуваше на телета-та които направи:  
и <sup>а</sup>настани въ Вееиль священници-тъ на  
33 високи-тъ мѣста които направи. И при-  
носѣше жертвъ на олтарь-тъ който на-  
прави въ Вееиль, въ петнадесетый-тъ день  
на осмый-тъ мѣсець, въ мѣсець-тъ <sup>а</sup>кой-  
то измысли отъ срдце-то си: и направи  
празникъ на Израилевы-тъ сынове, и  
принесе жертвъ на олтарь-тъ и <sup>а</sup>кадѣше.

ГЛАВА 13.

- 1 И ето, <sup>а</sup>дойде чловѣкъ Божій отъ Іу-  
дж въ Вееиль съ слово Господне: <sup>а</sup>а  
Іеровоамъ стоеше на олтарь-тъ, за да по-  
2 кади. И извика къмъ олтарь-тъ съ слово  
Господне, и рече: Олтарю, олтарю,  
така говори Господъ: Ето, сынъ ще ся  
роди на Давидовъ-тъ домъ, <sup>а</sup>Госія име-то  
му, и ще заколе вързъ тебе священници-тъ  
на високи-тъ мѣста, които кадятъ вързъ  
тебе, и чловѣчески кости ще ся изго-  
3 рятъ вързъ тебе. И <sup>а</sup>даде знаменіе въ  
истый-тъ день, и рече: Това е знаменіе-  
то, което говори Господъ: ето, олтарь-тъ  
ще ся разсѣдне, и пепель-тъ който е на  
него ще ся расысе.
- 4 И когато чу царь Іеровоамъ слово-то  
на Божій-тъ чловѣкъ, което извика  
къмъ олтарь-тъ въ Вееиль, прострѣ рж-  
къ-тъ си отъ олтарь-тъ, и рече: Хванѣ-

е Ст. 24. Сжд. 14; 4. 2 Лѣт.  
10; 15. 22; 7. 25; 20.  
ж Гл. 11; 11, 31.  
з 2 Цар. 20; 1.  
и Гл. 11; 13, 36.  
і Гл. 4; 6. 5; 14.  
к 4 Цар. 17; 21.  
л Гл. 11; 13, 32.  
м 2 Лѣт. 11; 1.

н 2 Лѣт. 11; 2.  
о Ст. 15.  
п Сжд. 9; 45.  
р Сжд. 8; 17.  
с Втор. 12; 5, 6.  
т 4 Цар. 10; 29. 17; 16.  
у Исх. 32; 4, 8.  
ф Быт. 28; 19. Осія 4; 15.  
х Сжд. 18; 29.

и Гл. 13; 34. 4 Цар. 17; 21.  
ч Гл. 13; 32.  
ш Числ. 3; 10. Гл. 13; 33.  
4 Цар. 17; 32. 2 Лѣт. 11;  
14, 15. Іез. 44; 7, 8.  
щ Лев. 23; 33, 34. Числ. 29;  
12. Гл. 8; 2, 5.  
б Амос. 7; 13.

ы Числ. 15; 39.  
в Гл. 13; 1.  
—  
а 4 Цар. 23; 17.  
б Гл. 12; 32, 33.  
с 4 Цар. 23; 15, 16.  
з Исх. 7; 14. Іоан. 2; 18.  
1 Кор. 1; 22.